

عنوان مقاله:

افول دکترین نامحدود بودن اختیارات شورای امنیت در آئینه عروج دیوان دادگستری اروپا

محل انتشار:

دوفصلنامه حقوق تطبیقی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سید قاسم زمانی - دانشیار دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبائی

حوریه حسینی اکبرنژاد - دانشآموخته دوره دکتری حقوق بینالملل دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

رای دیوان دادگستری اروپا در قضیه کادی، مبتنی بر برتری دادن استانداردهای حقوق بشری بر ضمانت اجرای اتخاذ شده توسط شورای امنیت میباشد. اعضای ملل متحد در حالی که به طور کامل در قبال قطعنامههای شورای امنیت ملتزم میباشند، در صورت تعارض میان ایفای این تعهدات و اعمال حقوق بشر بنیادین افراد بر طبق حقوق اتحادیه اروپا، از اجرای بخشی از قطعنامه مذکور معاف میباشند. تاکید ماده ۱۰۳ منشور ملل متحد بر جایگاه منشور، به عنوان قواعد برتر جامعه بینالمللی، نباید ما را از توجه به اهمیت سایر قواعد حقوق بینالملل از جمله قواعد حقوق بشری غافل سازد. بنابراین در صورت وجود تعارض میان قطعنامههای شورای امنیت و حقوق بنیادین بشر بر طبق کنوانسیون اروپایی حقوق بشر، نه اتحادیه اروپا و نه دولتهای عضو آن مجاز به اجرای قطعنامههایی که منجر به نقض حقوق بنیادین که در نظام حقوقی مستقل اروپا تضمین شده است، نمیشاند.

کلمات کلیدی:

شورای امنیت، حقوق بشر، دیوان دادگستری اروپا، دیوان اروپایی حقوق بشر، تعارض تعهدات، قواعد آمره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1201411>

